

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 67. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665832757360/facsimile.pdf> (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

virredes de begge. De søgte noget at sige, og de pinte sig begge for at finde et Par ligegyldige Ord.

Men de naaede Trappen uden at have fundet, og Ellen rakte Haanden til Farvel.

— Tak.

Saa i sidste Øieblik sagde han hurtigt: Det er jo mig, som maa takke Lykken.

Dermed skiltes de. Ellen var meget utilfreds med sig selv.

Den næste Dag lod Grev Schønaich spørge til Ellens Befindende. Hun svarede, at det vilde være hende en Fornøjelse at se ham for at takke ham for igaar

Lidt febrilsk slog hun sig ned paa Chaiselonguen ved Havedøren, der stod paa Klem. Hun ventede Visiten.

Ellen reiste sig og gik ham imøde.

Hun takkede ham for igaar (lidt staccato) og beklagede, at hendes Fader ikke var hjemme. Han var taget til Veile.

Schønaich spurgte til hendes Befindende: om det var bedre . . .

— Meget bedre. Men hun havde jo været meget syg.

Ellen gik tilbage til Chaiselonguen, og mens hun bad ham tage Plads, slog hun Havedøren op: Her er en vidunderlig Udsigt, sagde hun — ikke sandt — her er smukt?

— Og vi berøver Dem den Udsigt? . . . Aa,